

Előfizetési árak:

Égész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nemadunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Önkormányzati ellenőrzés.

Pécs, 1899. július 11.

A törvény rendelete szerint a vármegyék alispánjai, a városi törvényhatóságok polgármesterei időnkint jelentéseket tartoznak a közgyűlés elé terjeszteni a törvényhatóság állapotáról, a közigazgatás menetéről s a közérdekű intézkedésekről. Célja ennek a törvényi intézkedésnek, hogy az önkormányzat legfőbb szerve, a törvényhatósági bizottság tiszta képet nyerjen a törvényhatóság kebelében alakuló állapotokról, az önkormányzati hatóságok működéséről, mert a bizottság csak mindezek teljes és helyes ismeretével gyakorolhatja helyesen és a közérdeknek megfelelően önkormányzati jogait.

Ezek a jelentések úgy Baranyavármegyében, mint Pécs városában ezelőtt ismeretlenek voltak, a törvény rendelkezése dacára fölsőlegesen tartották őket törvényhatóságaink első tisztviselői, a mint annak tartja még most is laptársunk, a „Pécsi Napló“. De hát véletlenül olyan ember került e törvényhatóságok elére, a főispáni székbe, a kinek megvan az a bogara, hogy semmiféle törvény végrehajtását nem tartja fölsőlegesen s egy idő óta megjelennek a közgyűlések tárgysorozatában az alispáni, polgármesteri jelentések is.

És ime megesik az a csuda, hogy

azok a törvény kívánta jelentések mégsem bizonyulnak egészen fölsőlegesenek, mert ha a közgyűlések még oly unalmas egyhangúsággal peregnék is le egyébként, ezek a jelentések mégis mindig fölkeltek az érdeklődést s legtöbbször élénk, az eszmék tisztulásához lényegesen hozzájáruló vitákat provokálnak. Az is igaz, hogy ezek a viták nem mindig kellemesek a jelentést tevő tisztviselőkre, de az is tény, hogy már maga a jelentéstétel kötelezettsége hatalmas ösztönzésül szolgál az egész közigazgatási gépezetnek kifogástalan, helyes irányú működésben tartására, másrészt pedig nem egy életrevaló eszme megpendülésére, nem egy helyes intézkedés megtételére kedvező alkalmul szolgál.

A legnagyobb foku elfogultság nyilatkozik meg tehát abban a fölfogásban, a melynek a Pécsi Napló mai számában kifejezést ad, mikor a kérdéses jelentések fölsőleges voltát azzal bizonyítja, hogy ezek után az ellenőrzést gyakorolni képtelenség. „Vagy van a vármegye bizalommal alispánja és tisztikara iránt — így okosodik a Pécsi Napló — vagy nincs. Ha van, akkor *bizsa a vármegye adminisztrációját teljesen rájuk*; ha nincs, akkor a tisztujtáskor válaszszon másokat. Elég ellenőrzést gyakorol a főispán s a különböző fölső fórum; *mi szükség van az örökös tanítgatás-, óhajtatás- és utasításra?* . . . Az állami hivatalnok nem készít a publikumnak jelentéseket

s a publikum nem is ad neki utasításokat. A vármegye alispánjának minden törvényhatósági bizottsági tag hivatva van tanácsokat osztogatni.“

Nos hát ebben az okoskodásban a legteljesebb fatalizmussal nyilatkozik meg a fölsőbb hatalom gondviselészerű működésében való jámbor megnyugvás; de merőben ellenkezik a kiskoruság gyámoltalan-ságából mégis már kinőtt publikum ama nézetével, hogy nem a nép van a hatóságok kedvéért, hanem a hatóságok a népért, amely ennél fogva joggal tartja azt, hogy semmit rólunk nélkülünk.

A Pécsi Napló azt tartja, hogy elég, ha a vármegye megválasztja tisztikarát, sőt ezt is sokalja, mert epedve sóhajtozik az államosítás után. De ha még áll az a buta törvény, amely ezer éven át leghatalmasabb védőbástyája volt nemzeti és állami létünknek, hát elégedjek meg a törvényhatóság a választással, abba azonban ne kotnyeleskedjek bele, hogy az a választott tisztviselő mit csinál, mert vigyáz arra a főispán, meg a magasabb és legmagasabb fórumok. Minél magasabbak, annál jobb, annál jobban képviselik az isteni gondviselést, csak a kormányzottak ne ártsák bele magukat a dologba, mert hová lesz akkor a tekintély, amely megkívánja, hogy a nemzet két szigoruan elhatárolt kasztra: a kormányzók s a kormányzottak kasztjára oszoljék.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Meghalt a kis Pétör.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Olyan poetikus, illatos nyári alkonyat ereszkedik alá a kis ákacos falura. A szegény ember ilyenkor hamar elpihen. Elfárad az egész napi huzavonában s örül, ha álmra hajthatja a fejét.

Csend, nyugalom honol a faluban. Még világosság sincs sehol. Csak ott az alvégen látszik valami kis szürke világosság. A Borbás Jancsiék szalmafedeles viskójában ég még a méces.

Olyan szomoruan pislog, mintha csak ő is a kis Pétört sajnálna, — a kis beszédes, rózsapiros arcú Pétört, ki most ott fekszik az ágyban, szótlánul, halaványan, betegen.

Borbás Jancsi, a kis Pétör apja ott ül a lócán, fejét tenyerébe hajtja s úgy bámul maga elé. Felesége az ott ül az ágy szélén, a kis Pétör mellett. Lesi a kis szenvedőnek minden mozdulatát.

A kemence mellett egy leterített pokrócon játszanak a kis Pétör kisebb-nagyobb testvérkéi.

De mintha nekik sem izlenék ma a játék. Olyan csöndesen, szinte szomoruan bujnak össze. Majd a kis Katica oda tipeg édes

atyjához s úgy beszél hozzá hangos, gögicselő szóval:

— Édös apám, hát a Pétör mért nem gyün játszani? ketsék má fő no!

A férfi felkapja fejét. Odaveszi magához a kis beszédes jószágot s úgy szól hozzá csendes, szomorú hangon:

— Csak csöndesen édes kis magzatom. A kis Pétör beteg, az most nem játszhatik veletek. — Isten tudja, talán soha többet.

A kis gyermek nem érti ezt a beszédet. Csak nézi apját, kinek napbarnította arcán egy könnyesepp csordul végig. Letörli kérges tenyerével s aztán magához szoritja a kis Katicát s csak úgy magában mormog valamit.

— Édös magzatjaim, — úgy a szívemhez vagytok növe! Csak az Uristen megkönyörülne a kis Pétörön is.

A kis Pétör megmozdult. Réveteg tekintettel néz körül s elfojtott, suttogó hangon mond valamit. Édes anyja észrevette, hogy felébredt. Odahajolt hozzá s úgy kérdezte:

— Mi köll édös kis Pétörkém?

— Vizet adjon, édös anyám;

— Hozom lelköm, hozom.

Az asszony oda viszi a korsót. Ott a kemence mellett is megmozdult az öt éves kis Pisti gyerek. Előbujik s oda sompolyog az ágyhoz. Fölgaskodik s úgy nézi a beteg kis öcscsét. Még beszél is hozzá.

— Pétörke mi fáj? kelj föl, gyere játszani, a Katica is akarja.

A kis Pétör megérti a hívogató szót. Kissé felül, sovány, kiaszott karjait kinyújtja, átöleli a Pisti nyakát s odavonja magához. A Pisti meg biztatja:

— Ugy hát Pétörke kelj föl.

— Nem tudok, — Pisti, — nyöszörög a kis Pétör, — úgy fáj itt, — mutatja a tarkát, fejét.

A kis Katica is észrevette ott az apja ölében, hogy a kis Pétör fölbredt. Lemászik a földre s odafut az ágyhoz. A csöpp teremtés nem éri föl az ágyat.

— Pisti, én is a Pétörhöz megyek.

Édes anyjuk felfogja a kis leányt s oda teszi az ágyra a kis Pétör mellé. A kis Pétör még mosolyog is kis hugára. Aztán meg gyermekes komolysággal nézi a kis leányt s olyan szivettépő szomorúsággal szól hozzá:

— Katica, . . . a Pétörke meghal . . . ugy-e édös anyám?

A szegény asszony erre a szóra aztán nem tudja visszafojtani elötörő könnyeit. Végigfolynak arcán le oda a kis Pétör ágyára. A Pisti gyerek észreveszi anyja könnyeit. Bámuló szemekkel néz föl rája, aztán meg odamegy az édes apjához:

— Édös apám, nézze kend csak, sir az édös anyám.

A gazda odapillant a feleségére. Fölkel, oda megy az ágyhoz. Egyik kezével átöleli a feleségét s úgy beszél hozzá:

Ezért hát el kell törölni végkép az önkormányzatot, a melynek révén a kormányzattal is alkalom adatik a tanítgatásra, óhajások nyilvánítására, vagy — uram bocsá! — még utasítás adására is. Csakhogy hasztalan epekedik a Pécsi Napló az államosítás után, mert a tervbe vett államosítás sem fogja az ő közigazgatási ideálját: az adminisztrációnak az önkormányzati szervek kizárásával teljesen a tisztviselőkre való bizását megvalósítani.

Hiszen már azt is bátrak vagyunk tagadásba venni, hogy az állami hivatalnok nem készít a publikumnak jelentéseket s a publikum nem is ad neki utasításokat. Menjen el csak a tisztelt cikkező a közigazgatási bizottság üléseire, majd meglátja milyen részletes jelentéseket terjesztenek elő az állami hivatalnokok az ügykörükbe eső dolgokról annak a bizottságnak, a melynek husz tagja közül csak öt van a kormány és egy a főispán által kinevezve, a többi 14 pedig a publikum választotta s milyen tanítgatást, óhajásokat és utasításokat kapnak ott a jelentéstevők.

De a vajudó államosítás is csak a tisztviselők választását s a velük való rendelkezést akarja elvonni a törvényhatóságoktól s elvül van ezzel szemben, mintegy kárpótlásul, kimondva, hogy az önkormányzati jogkör kiterjesztendő, a melynek nem esekély részét fogja képezni a közigazgatás ellenőrzése, javaslatok tétele, óhajások kifejezése. Mert hát engedjen meg a Pécsi Napló cikkezője, az a törvényhatósági bizottság mégsem áll talán kizárólag a kapa-kasza embereiből, a kiknek fogalmuk sincsen a szellemi munkáról; vagy a virilista-hadból, amely reszket a pénzeért. Van bizony ott fölös számmal olyan elem is, amely meg tudja ítélni, helyes nyomon halad-e az adminisztráció, azt meg talán valamennyi hivatalnok megítél, mi fájt a népnek, ennél fogva adhat tanácsokat is,

nyilváníthat óhajást is az orvoslás módja felől.

Az a vádja meg a Pécsi Naplónak, hogy a vármegyék urai, a bizottsági tagok nem akarják belátni, hogy a megyei tisztviselők fizetése nem maradhat a régi a megdrágult életviszonyokkal szemben s hogy fázna a fizetésemeléstől, éppenséggel igaztalan. Ezt a merész állítást csattanósan lecáfolta a tegnapi közgyűlés, ahol csak egyetlen egy tag nem fogadta el a fizetésrendezést célzó indítványt. De hisz értelme sem volna az ettől való idegenkedésnek, mikor az államkassza terhére történik a fizetésemelés.

Nem a törvényhatóságok fázna a fizetésemeléstől, hanem a kormány, amely ily módon is tarthatatlanná iparkodik tenni az önkormányzati közigazgatást. Hisz látjuk, hogy azok a törvényhatóságok, a melyek a maguk kasszájából fizetik a tisztviselőket, a városi törvényhatóságok, rendre emelik a fizetéseket, de a megyei bizottságok minden erre irányuló buzgalma hajótörést szenved a kormány merev ellentállásán.

Ne az államosítás után tessék hát sóhajtozni, hanem a kormányt rábírní arra az elhatározásra, hogy a szellemi munkát ne a szerint értékelje, amint az általa kinevezett vagy a törvényhatóság által választott tisztviselők teljesítik azt.

Lelkész-beiktatás Mohácson.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. július 11.

A mohácsi ev. ref. egyház — mint ottani levelezőnk írja — vasárnap iktatta hivatalába ujonnan megválasztott lelkészét, Vargha Zsigmond, volt ó-budai segédlelkészét. A beiktatás fényes ünnepélyvel történt. A presbyteriumból és a hitközség több tekintélyes tagjából álló rendezőbizottság már a kora reggeli órákban virággal díszített kocsikkal a hajóállomáshoz vonult, hogy a Budapestről érkező új lelkípásztort fogadja. A hajó 1/8 órákor megérkezvén, abból Vargha Zsigmond

Katicát, odasiét a feleségéhez s fájó, gyötrelmes hangon kiált föl.

— Mőghalt! Édős kis Pétöröm, — édes, egyetlen magzatom.

Az asszony is zokogni kezd. Odateszik az ágyra a Pétört. Aztán odaborulnak melléje s úgy siratják a kis halottat. A két kis gyermek is oda sompolyog a szüleikhez. A Pisti odaáll az apja mellé s csak nézi, mint sir, zokog az apja.

A kis Katica meg oda csimpszakodik az édes anyja szoknyájába.

— Ne sirj, édős anyám!

A szegény asszony átkarolja kicsi lányát s zokogástól elcsukló hangon beszél hozzá.

— Édős kis magzatom te! Lád' mőghalt a kis Pétör; többet nem játszik veletek. Édős kis Pétöröm te.

És csak sir, zokog tovább.

A gyerekek is sirva fakadnak. A kis Pisti megfogja a halott Pétör kezét s úgy szól hozzá:

— Pétörke, kelj föl, ne halj mőg! Sir az édős apám. Pétörke, hallod-e, . . . ne halj mőg . . .

És mikor látja, hogy a Pétörke nem mozdul, akkor újra visszamegy az édes apjához.

— Édős apám, csöndbe legyenek! A Pétörke alszik, . . . ne keltsék föl.

Aztán meg a Katicához megy, ki ott guggolt az édes anyja mellett. Megfogja a kis leány kezét s lassu csendes hangon beszél hozzá.

lelkészen kívül még a kíséretéhez tartozó következő tagok szállottak ki: *Benedek Sándor*, a közigazgatási bíróság ítélő bírása, *Mészáros Sámuel* ó-budai lelkész, *Vargha* eddigi főnöke és neje, *Tóth Lajos* budapesti vasuti főtiszt és neje és *Kéky Imre* ó-budai nagykereskedő.

Az új lelkészt *Szabó István* egyházi gondnok üdvözölte keresetlen, de szívélyes szavakkal. Mire *Vargha* a meghatottságtól remegő hangon mondott köszönetet a szép fogadásért. Azután mindannyian kocsira ültek és a paplakhoz hajtottak, ahol a dalárda egy alkalmi éneke után *Pápay János* tanító szép beszéddel üdvözölte Varghát; leplezetlen őszinteséggel tárta fel előtte a mohácsi ref. egyházban dúló belviszályt, melynek megszüntetése egyik főfeladata leendő a hívek új lelki őrzőjének. Végül a vendégeket s ezek közül különösen *Mészáros Sámuel* lelkészt üdvözölte.

Vargha Zsigmond lendületes beszédben köszönte meg megválasztását, megígérvén, hogy lelkészi minőségében a hitközség apraja-nagyjának atyja, testvére, tanácsadója óhajt lenni, kéri tehát híveit, hogy mindenkor bizalommal forduljanak hozzá; a lelkészválasztás okozta testvérháborút pedig felejtsek el, legyenek egymás iránt szeretettel, bizalommal, mert csakis akkor virulhat egyházuk, ha a hívek között béke, egyetértés honol.

A szép beszédet lelkes éljenzés követte. A templomban 10 órákor kezdődött az istentisztelet, melyen a református hívőkön kívül más felekezetbeliek is nagy számban voltak jelen. A görög-keleti hitközséget *Andrius Ti-vadar* dr. képviselte, az izraelita hitközséget *Flesch Ármin* dr. főrabbi, a főbírói hivatal *Szinkovich Károly* főszoigabíró, a dunagőzh. társaságot *Wilfinger Pál* révkapitány, a községi elöljáróságot *Toldy Ignác* bíró és több elöljárósági tag. A járásbíró-ság részéről megjelent *Boross Dezső* albíró; ott voltak még *Stajevits János*, *Auber István*, *Weisz Lajos*, *Margitai Péter*, *Philipp Ferenc* dr., *Freund Sándor*, *Vargha Alajos*, *Verböcy Béla* stb.

A dalárda egyházi éneke után *Mészáros Sámuel* ó-budai lelkész tartotta a beiktatóbeszédet, melynek kíséretében átadta az új lelkésznek a ref. vallás szimbolumának azon tárgyait, melyeknek átvételével lelkészszé történt megválasztása az egyház törvényei szerint megerősített; rajongó szeretettől áradó szavakban szent köteletségévé tette az új lelkésznek, hogy papi hivatásában mindenkor a ref. vallás és a hívők érdekeit tartsa szem előtt.

— Katica, ne sirj! Főketöd a kis Pétört. Alszik a kis Pétörke, csöndbe légy.

Aztán magával vonja a kis leányt oda a kuckóba, a kemence mögé. Ott még egyideig susognak, pötyögnek. Aztán csak elnyomja őket az álom s boldogan alusznak halott kis testvérjük mellett.

Az öregek meg a kis halottat látják el. Az asszony elszalad a szomszédba s csakhamar ott terem a halottas háznál a szomszéd-asszony, meg az ismerősök.

Megmossák, felöltöztetik a kis Pétört az ünneplő gunyájába. Aztán kiterítik oda a szoba közepére. Két szál gyertyát tesznek melléje, meg egy feszületet is oda a lábához.

Aztán körül térdelik a kis halottat s imádkoznak. Majd meg abbahagyják s a kis Pétört kezdik dicsérni.

— Milyen okos teremtés volt, mondja az egyik.

— Biz az ám, — kár érte, — hagyta rá a másik.

— A legszöbbs volt valamennyi között, — szól a harmadik.

És aztán így megy reggelig. Nem fekszenek le.

Mikor aztán a kelő nap beveti első sugárát a kis szalmafedeles kunyhóba, fölébredt a két kis apróság is. Bámuló, tágra nyílt szemekkel néznek körül.

Majd fölkelnek s kézen fogva oda sompolyognak a ravatalhoz. Az édes anyjuk oda-megy hozzájuk.

— Ne sirj, édős anyjukom. Az Uristen majd csak ránk tekint s möghagyja a kis Pétört.

A kis Pétör észreveszi apját. Odanyújtja feléje a kezét. Valamit akarna is mondani, de nem tud. Visszaesik az ágyra. Szemei lecsukódnak, kicsi teste vonaglni kezd. A szegény kis teremtés hangosan felzokog a nagy fájdalomtól.

Édes anyja ijedten hajol oda föléje. A két kis apróságot meg az apjuk veszi magához. Azok is sirni kezdenek. Az apjuk még csitítja őket:

— Csöndesen édes kis porontyaim. Ne sirjatok, mert akkor a kis Pétör nem tud aludni.

Pedig dehogy akar aludni a kis Pétör. A gyötrelmes kór már fojtogatja s ziháló melle elárulja, hogy nagyon szenved. Vergődik, nyöszörög az ágyon. Édes anyja felemeli, ölébe fogja s úgy becézgeti.

— Édes kis Pétöröm, hun fájt, mi fájt? Szólj csak egy szót édős magzatom.

De a kis Pétör nem szól. Egy nagyot sikolt, aztán oda esik az édes anyja keblére. Az meg ébresztgeti:

— Pétör, édős kis Pétöröm! Én vagyok az édős anyád!

Mindhiába. A kis Pétör nem mozdul. Feje aláhanyatlik, kezei lelőgnak s valami halálos fehérség ül ki a máskor rózsapiros arcára.

Az apja észreveszi ezt. Leteszi a kis

Vargha Zsigmond mondta el ezután székfoglalóját; felőráig tartott gyönyörű beszédben ismertette azt a feladatot, melyet új minőségében teljesíteni fog; költői lendülettel, bensőséggel tett fogadalmat arra, hogy az ösök példáján okulva, az egyház érdekeiért — ha kell — szenvedni is fog; hivatása teljesítésében mindenképp a vallásos érzés ápolását, az egyetértés és béke fejlesztését fogja szem előtt tartani. A beszéd a hallgatóságra nagy hatást gyakorolt. Az istentiszteletet a dalárdának több egyházi éneke fejezte be.

Délben az iparosok olvasóköriében bankett volt, melyen a társadalom minden köréből igen sokan jelentek meg. Az első felköszöntőt Vargha lelkész mondotta; lelkes szavakban éltette Mohács minden felekezeti és rangú lakosát, mint akik a felekezetek közötti egyetértés iránti érzéstől át vannak hatva. Pápay János tanító nagy hatással Vargha lelkészt éltette. Toldy városbíró szintén Varghára emelte poharát. Mészáros ó-budai lelkész magvas felköszöntőben Tóth Lajos vasuti főtiszt, a mohácsi ref. hitközség volt tanítóját éltette, mint aki befolyását Vargha megválasztására érdekében érvényesítette. Flesch Ármin dr. rabbi magasröptű szónoklatban, nagy ékes-szóval a hitközség és új papja közötti jó viszony állandóságára üritette poharát. Benedek Sándor közigazgatási bíró igen szellemes tószóban, nagy tetszés között szintén Varghát éltette. Beszéltek még Kéky Imre ó-budai nagykereskedő, Szabó Andras és Kálmán Péter városi képviselők. A szép ünnepély délután 4 órakor végződött.

Holttest a barlangban.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. július 11.

A pécsi »Daindol« szőlőhegy környékén hol már évek hosszú sora óta mi sem zavarta meg a csekély számu ott lakók csöndjét, tegnap délután lövés zaja riasztotta fel az embereket.

Szokatlan valami ez erre, mert csak ritkán történik meg, hogy puskás ember tévedjen a szőlők közé, az a néhány hegy-pásztor pedig, kik ott ügyelnek fel a közbiztonságra, csak igen különös esetekben használják fegyvereiket.

Azért volt az, hogy mikor tegnap dél-

— Térdeljetelek le édes kis szögáim.

A gyerekek letérdelnek egymás mellé szépen.

— Ugy-ugy édes kis porontyaim, — mondta az anyjuk, — imádkozzatok szépen a kis Pétörért. Mondjátok utánam.

És a két kis gyerek összetett kézzel, imádkozó szóval mondja az édes anyja után:

— Miatyánk, ki vagy a menyekben, . . . legyen meg a te akaratod . . .

Az anyjuk aztán kezükbe adja a szentelt vizes rozsmaringot, a melylyel meghintik a ravatalt. Aztán elvezetik őket valahova a szomszédba, honnét nem is kerülnek haza addig, míg a kis Pétört el nem temették.

Akkor aztán haza hozzák őket. Örülnek, hogy újra itthon lehetnek. De mintha valami hiányoznék nekik. A kis Pisti nem is állja meg szó nélkül.

— Idős anyám hun van a Pétörke?

Az anyja meg könyezve mondja rá:

— Élment édes kis fiam az Istenhez, — anyagnak. Nem is gyűn vissza többet.

A kis gyerek nem érti. Oda megy a kis Katicához s úgy susogva szól hozzá.

— Katica, a Pétörke ement a' Istenkéhez, . . . anygal lett, tudod, olyan tehérszárnyu, szép anygal . . .

A kis Katica meg utána mondja:

— Anygalka, . . . szép anygalka . . . a Pétörke . . .

Deér.

után erős durranás verte fel a táj csöndjét, az emberek sápadtá vált arcokkal adták tovább a rémhirt:

— Agyonlőtte magát valaki!

S feszült figyelemmel hallgatták, hogy követi-e a lövést valamilyen zaj, melyből a történ ekre következtetni lehetne.

Csend maradt, semmi panaszos jaji szó vagy nyögés nem hallatszott, s dacára annak, hogy néhány bátrabb ember utnak indult fel keresni a zaj okát, sehol sem találtak olyat, mit kapcsolatba lehetett volna hozni azzal a fegyverdurrannással.

S ez volt az oka annak, hogy nemsokára visszatért a nyugalom, némelyek már azt is hajlandók voltak elhinni, hogy tán tévedtek, az öreg asszonyok pedig a maguk szokásos babonájával remegve rebesgették:

— Lövést hallottunk. Háboru lesz.

S ez alatt, míg a hegyi lakók az egész délután folyamán találgatva ezt is azt is, okát keresték a lövésnek, fent a hegyoldalban, egy ázott, szőlőlevél és venyigével takart barlangban egy ember vívódott a halállal, ki fegyvert fogott önmaga ellen, s nehogy megzavarják, oda bujt pisztolyával a barlangba, ahol nem egy hamar akadhatnak rá, s ahol már csak akkor találták meg, mikor rég halott volt.

Krieszt György volt »Daindol« szőlőhegyi hegyőr lett öngyilkossá, ki egy régi rozsdás pisztolyal vetett véget életének, melyet azért unt meg, mert nem volt türelme bevárni míg a halál csirája, melyet magában hordozott, penész virággá növi ki magát, s tán hosszas szenvedés és gyötrődés után öli meg.

Az eset részleteiről tudósítunk az alábbiakban számol be:

Krieszt György már évek hosszú sora óta lakott Pécsen, mindjárt akkor került ide a most 45 éves ember, mikor a katonaságtól felszabadult. Leszolgálván a hadseregben, befolyamodott a városhoz, ahol hegy-pásztornak nevezték ki, s azóta ő volt a »Daindol« egyik legéberebb öre.

Néhány évre rá meg is házasodott s feleségével együtt élt a hegyoldalban.

Öt évvel ezelőtt Krieszt hirtelen megbetegedett, s tüdőgyulladást kapott, mely alkalommal az orvosok konstataáltak, hogy Kriesztnak a baja nem muló betegség csupán, hanem hogy tüdővészben szenved, melyet még katona korában Boszniában szerzett.

Az emésztő betegség rövid idő alatt anynyira levette lábáról a hegyőrt, hogy kénytelen volt hegyőri állását otthagyni, s mint szőlőmunkás tengette életét, míg a fentartásról felesége gondoskodott, ki bejött Pécsre gyári munkásnak.

Krieszt napról-napra senyvedt a betegség sulya alatt úgy, hogy az utóbbi időkben már csak lézengett, s bizonyára érezte, hogy anynyira gyöngül, hogy nemsokára már csak tehetetlen báb lesz belőle, mely terhe környezetének, de terhe önmagának is.

Valószínűleg ez érlelte meg benne az öngyilkosság gondolatát, melyet aztán tegnap végre is hajtott.

Megvárta míg a felesége, Horváth Katalin elmegy hazulról, azután elővette régi, rozsdás pisztolyát, melyet valamikor mint hegyőr, önvédelemre használt. Elöltöltő szerkezetű, 18 milliméteres kaliberű gyutacsos pisztoly ez, melybe Krieszt jó adag puskapor tetejébe körülbelül ötven szem serétet rakott s rátette a fojtást. Aztán kiment a »Közép Daindol« hegyoldalba, ahol a hegyőrök néhány méternyire a földbe gödröt ástak, melynek tetejét faágakkal és szőlőlevelekkel borították be, hogy menhelyük legyen az eső elől. Bebujt a barlangba, hanyatt feküdt s gyomrának irányítva a pisztolyt, elsütötte, melynek serétjei a gyomrába fúródtak, úgy, hogy a hegyőr rövid szenvedés után meghalt.

Délután három óra lehetett, mikor végtelen tettét elkövette s a közelben lakók halották is a lövést. Kriesztnak tőszomszédjának, Eithel Lajosnak tizenkét éves fia lelkendezve

futott be édes anyjához s a gyermekek saját-ságos sejtésével mondta:

— A Kriszt bácsi agyonlőtte magát.

Persze nem adtak a gyerek szavaira, mert Kriszt — bár meglátszottak rajta az utóbbi időben a búskomorság nyomai — régtetes szándékáról senkinek sem szólt.

Este kilenc óra volt, mikor Kriszt felesége hazaért a szőlőhegyre s bement a lakásukba. Hivta, kereste a férjét, de nem tudta megtalálni s ekkor rossz sejtelmektől megkapatva, sirva szaladt a szomszédokhoz panasza, hogy férjének nyoma veszett. S most már ezek is elmondták, hogy a délután folyamán lövést hallottak, melynek nem tudták magyarázatát adni, mely azonban Kriszt György eltűnésével valószínűleg kapcsolatban van. Tehát lámpákat gyújtottak s annak segítségével bejárták a hegyoldalt, melynek ázott barlangjában megtalálták Kriszt Györgyöt vérében fagyva, holtan.

Nyomban értesítették az esetről a rendőrséget, ahonnan Tolnai Vilmos dr. városi orvos és Kovács Antal ügyeletes rendőrbiztos a helyszínére siettek. Az orvos azonban már csak az órákkal ezelőtt beállott halált konstatalhatta. Az erős löveg Krisztnak gyomrát és beleit roncsolta szét.

A hullát még az éj folyamán kiszállították a budaikülvárosi temető halottasházába, a hol a ma délelőtt megejtett boncolás után, ma délután temették el a budaikülvárosi temetőbe.

H i r e k.

Pécs, 1899. július 11.

Dal egy talált füzőről.

A balokányi liget árnyán
— Hallják csak — mi találtatott . . .
A mai napnak virradatján
Egy . . . nos — egy füzőt találtak ott!
Egy füzőt, melyet ott felejtett
Valaki egy kemény padon,
Mig esküdtek neki szerelmet
S fülébe sugták: »angyalom!«

A füző most a rendőrségen
Sovárogyva, epedve várja,
Mikor megy érte — szégyenlősen —
Bizonyára csinos gazdája;
S fülíg pirulva mikor kéri
A biztos úrt, hogy adja át
— Mi nélkül magát rosszul érzi —
Az ő igaz tulajdonát.

A biztos urak nem kevésbé
Szeretnék látni a kicsit:
A hogy a füzőt visszakérné,
Félve, hogy mindjárt elviszik
A kóterbe szegény báránykát,
Mert az eset, hejh, kriminális;
Hiszen ki még füzőt is elhagy,
Mi minden baj érheti más is!?

Hanem mivel a talált tárgyat
Gazdájának ki akkor adják,
Ha enged az igazolásnak —
A füzőt hát majd felpróbálják:
S a kinek karcsu természeté
Ráillik, majd az viszi el . . .
E füző-próba — a nagy Égre! —
Engem most szörnyen érdekel.

Ki lesz, ki ezt majd elintézi?
Hol a hős, bátor és erős?
A főkapitány maga végzi,
Vagy megbiz más tisztviselőt?
Odaadja-e a kapitányok
Közül egyiknek, vagy pedig
A fogalmazó — bár nincsen rá ok —
Ez ügyben majd »kiküldetik.«

Avagy a rendőrbiztosok kedvébe?
Akarván jární Vaszary:
A bájos helyszini szemlére
Majd őket parancsolja ki.

Hát ők hárman de összevesznek
A közös funkcióba' — és
Együttesen mire se mennek
S a próba mindig lesz kevés!

Te, balokányi liget árnyán
Talált fűző, mi lesz veled?!
Hisz még a tegnap alkonyatján
Öleltél karcsu termetet . . .
Ma már ott vagy a rendőrségen
S mi nem voltál, az készülsz lenni!
S megostromolnak szörnyűképen —
Te titokzatos kázuus belli!

S ha majd a gazdád elmegy érted
— Asszony legyen, avagy leány —
Óh, ezt a szégyent még nem érted:
Hogy' pirul egy fűző mián;
Miattad, a kit ott felejtett
A ligetben egy rossz padon, —
Mig esküdtek neki szerelmet
S fülébe sugták: »angyalom!«

Igric.

Naptrend 1899. július 12-én.

Naptár: szerda, július 12. — Róm. kath.: Klára.
— Prot.: Henrik. — Görög-kel. (jun. 30.) Tizenkét
apostol. — Zsidó: Ab 5. — Nap két 4 óra 17 perc-
kor; nyugszik 7 óra 51 perckor. — Hold két 9 óra 20
perckor reggel; nyugszik este 10 órakor.

Időjárás. Kikötés a központi meteorológiai inté-
zet jelzése szerint: meleg, száraz idő és zivatar
várható.

Katonai felülvizsgálat a vármegyházán d.
e. 8 órakor.

— **(Baranyamegye közigazga-
tási bizottsága)** ma délelőtt 9 órakor
Fejérváry Imre báró főispán elnöklete alatt
a vármegyháza közgyűlési termében ülést
tartott. Az ülésen jelen voltak: *Tormai* Károly
alispán, *Koszits* Kamill főjegyző, *Jeszenszky*
Lajos árvaszéki elnök, *Nagy* Jenő tiszti fő-
ügyész, *Mendl* Lajos dr. tiszti főorvos, *Ko-
vácsfi* Kálmán kir. főmérnök, *Zsolnay* György
kir. főügyész helyettes, *Salamon* József kir.
tanfelügyelő, *Ternovszky* Alajos pénzügyigaz-
gató-helyettes, ifj. *Jeszenszky* Ferenc gazdasági
tudósító, *Jagits* József, *Benkő* Gyula, *Német*
Lipót, *Simonffy* János, *Halvax* József, id.
Jeszenszky Ferenc bizottsági tagok s a refe-
rens aljegyzők. Az ülés tudomásul vette az
árvaszéki elnök, a tiszti főügyész, a kir. fő-
mérnök, a főügyész helyettes, a kir. tanfel-
ügyelő és a gazdasági tudósító havi jelentéseit
s több tárgynak gyors egymásutánban történt
lepörgetése után egynegyed tizenegykor már
véget ért.

— **(Bimbóhullás.)** Riffenach Sándor
a Pécssett működő Enders-féle cirkusz igazgató-
ját és neje Enders Mariannát súlyos csapás
érte. Kis fiuk, a tizenegy hónapos Ferenc, az
elmúlt éjjel két órakor, szüleinek buza-téri
lakásán vörhenyben meghalt. A kis halottat
holnap délelőtt 9 órakor temetik a budaikül-
városi halottas buza-téri gyászaházból a budai
külvárosi temetőbe. Annál nagyobb a szülők
fájdalma, mert sajgó sebükre az a gyógyír
sincs meg, hogy szeretett gyermekük sirjánál
forró könnyet ontsanak. Holnap már elhagy-
ják a várost, s a kis Feri sirja itt marad, ár-
ván könnyeztetlenül, távol a szülőktől, kiket
nálunk ért az a súlyos csapás, hogy gyermekü-
ket elveszítsék!

— **(Az erdészeti bizottságból.)**
A vármegye erdészeti bizottságához az elmúlt
negyedévben érkezett 185 ügydarab; hátralék
volt 9, összesen tehát elintézendő volt 194
ügydarab. Ezek közül elintéztetett ülésben 86
ügydarab, ülésen kívül elnökiilag 82 db., tehát
összesen 168. Maradt a folyó negyedévre 26
ügydarab.

(Közegészségi állapotok.)

Mende Lajos dr. vármegyei tiszti főorvosnak
a közigazgatási bizottság mai ülésén tett havi
jelentése szerint megyénkben a közegészségi
állapotok a múlt hónapban lényegesen javultak.
A hevenyfertőző kórok száma kevesbedett s
ragályos megbetegedési esetek is ritkábban
fordultak elő. Ilyen volt Somogyban az ottani

postakezelőnőnek vörhenyben történt megbete-
gedése, minek folytán a szükséges óvintézkedé-
sek megtétettek. Egyéb óvintézkedésre
szükség máshol nem volt.

— **(Baleset.)** Könnyen végzetessé vál-
hatott baleset érte a napokban Freund János
árpádi lakost. Amint kocsijával az országuton
hajtatott, lovai hirtelen megbokrosodtak s el-
ragadták a kocsit, miközben az erős vágatás
folytán a kocsik egyik kereke kiesett. Freund
kifordult a kocsiból, de szerencsére úgy esett,
hogy néhány jelentékenyebb zuzódáson kívül
más baja nem történt. A lovak tovább futot-
tak a csonka kocsival, míg nem az egy ut-
széki karónak ütdött neki, ahol a kocsit ösz-
szetörve megakadt, ezáltal megállítván a meg-
vadult lovakat.

— **(Névtelen feljelentés.)** Egyik
helybeli pékmester ellen névtelen feljelentés
érkezett a rendőrséghez azzal a panaszszal,
hogy az illető pékmester már muzamosabb idő
óta süteményeihez és kenyéréhez dohos, rot-
hadt lisztet használ, mi által a fogyasztók köz-
egészség biztonságát veszélyezteti. Bár a név-
telen feljelentés hangjából menten kiértékelte,
hogy az egész csak boszu műve, a rendőr-
ség mégis elrendelte közegészségügyi szem-
pontból a vizsgálatot, melynek az lett az
eredménye, hogy a névtelen feljelentés, —
mint az előre látható volt — merő kohol-
mány. A feljelentett pékmester panaszja foly-
tán most keresik a rágalmozó névtelen fel-
jelentőt.

— **(Erzsébet-émlék gyümölcsfa-
ültetési bizottság.)** Bizonyára nem so-
kan vannak az országban olyanok, akik ennek
a bizottságnak a működését ismerik s akik
tisztában vannak azzal, hogy a bizottság a
faültetésen kívül még mit akar, így hát talán
nem árt, ha följegyezzük, hogy ez a bizottság
a király elé kérvényt terjesztett, amelyben a
polgárok, a tüzoltók s a katonák számára
»Erzsébet-émlék arany-, ezüst-, alumínium-
és bronzérem« veretését kéri elrendelni. A
bizottság az érdemrend módozatait körvona-
lalta, leírván, hogy az érdemek milyenek le-
gyenek. A »körvonalazás«-ból a következő
mutatványt adjuk: »8. Ezen érmet férfiak és
nők, polgárok, tüzoltók és katonák egyformán
nyerhessék el és viselhessék, nők az Erzsébet
érem után, férfiak a hadi érem után. 9. Az
érmet kiki érdeme szerint, polgári állásra való
tekintet nélkül nyerhesse el, kivéve az arany
érmet, melyek az alispánoktól felfelé nyerhetők
csupán el, valamint azon nagybirtokosok is, a
kik legkevesebb öt hold »Erzsébet emlékgyü-
mölcsfa-erdőt« létesítettek, vagy 10 kilométer-
nyi országutat a saját költségükön ültetnek be
emlékfákkal. Ugyanezen érmet nyerhessék el
azon férfiak is, kik akár Erzsébet-menhelyet,
akár Erzsébet-kórházat, vagy ehhez hasonló jó-
tékony intézetet alapítottak, de tőlük is meg-
kivántató legyen az, hogy a propter formam,
a helyiség körül, emléktáblával jelölt Erzsébet
emlékgyümölcsfák legyenek ültetve. 11. Az
érem miniatűrben való elkészítése megtiltandó.
12. Az érem, aranyat kivéve, a tulajdonos
birtokában marad, de az arany az illető holta
után visszaszolgáltatandó; az érem viselése Er-
zsébet napján tétessék kötelezővé, akik pedig
vagy nagyobb politikai vétséget követtek el,
azoktól visszavétessék.«

— **(A kaposvári sikkasztó Ame-
rikában.)** Ungváry Károlyról, a somogy-
gyeji takarékpénztár sikkasztó könyvvezetőjéről
eltűnése óta most érkezik az első pozitív hír.
A szökevény képes levelezőlapon adott élet-
jelt magáról. Rédei Kálmánnak, a somogy-
gyeji árvapénztár ellenőrének küldött egy
ilyent még pedig a messze Amerikából. Ung-
várynak sikerült eljutnia az új világba.

— **(Gyümölcs-tolvajok.)** Koronás
Bálint Mihály nagykozári lakos szülőjében az
elmúlt éjjel eddig ismeretlen tettesek szüretet
tartottak; a gazdának egy körte és barack-

fáját teljesen megkopasztották s sürgős mun-
kájuk közben nemcsak a gyümölcsöt, hanem
úgy általában a galyakat is leszedték a fáról.
Az ismeretlen tetteseket most nyomozzák.

— **(Mindnyájunkat érhet bal-
eset.)** És mindnyájunkat köröskörül széles e
hazában, nemcsak a budapestieket, meg a
kolozsváriakat, akiknek van mentőegyesületük.
Ez a véleménye a belügyminiszternek is,
aki a napokban leiratot intézett a tör-
vényhatóságokhoz, amiben az mondja, hogy
egy 1876-ban keltezett törvény értelmé-
ben minden városban mentőegyesületet sze-
retne már látni. Ebben az ügyben különben
nemsokára ankét lesz a miniszteriumban s
erre minden olyan város küld majd képviselőt,
amelyik a nagyobbak közé tartozik.

— **(Bábaképző-intézet Pécssett.)**

Mendl Lajos dr. vármegyei tiszti főorvos a
megyei közigazgatási bizottság mai ülésén ér-
dekes előterjesztést tett. Hivatkozván arra,
hogy néhány lap közlése szerint a kormány
az ország különböző vidékein bábaképző-inté-
zeteket szándékozik felállítani s ez állami in-
tézetek költsége — a mint hirlik — a jövő
évi állami költségvetés keretébe már fel is
van véve: indítványozta, hogy a közigazgatási
bizottság tegyen előterjesztést feliratilag a
belügyminiszterhez és a kultuszminiszterhez,
hogy egy ily állami bábaképző-intézetet állít-
son fel Pécssett is. A főorvos egyszerű szavak-
ban, de a megdönthetetlen bizonyítékokra tá-
maszkodva adta elő, hogy a kilencvenes évek
lelelelén Baranyában a szülészeti viszonyok
oly elhanyagolt állapotban voltak, hogy az
egész megyében csak 26 diplomás baba mű-
ködött 15 község között megoszolva s több,
mint 350 község baba nélkül volt. Voltak
ugyan ugynevezett cédulás bábák, kik az ok-
leveles bábák mellett tanultak s a főorvos az
ezektől nyert bizonyítvány alapján fel volt jo-
gosítva nekik szülésznői képesítést adni, de
hogy mennyire volt ez hasznára a közegész-
ségi állapotoknak, mutatja az a szomorú kö-
rülmény, hogy száz szülési esetben 3—4 szülő
elhalt és a született gyermekeknek 56 száza-
léka nem érte meg születése után az első fél-
évet. Ezekre a tarthatatlan állapotokra hivat-
kozva a főorvos elérte a megye közgyűlése
előtt azt, hogy 1892-ben életbelépett a me-
gyében a bábaképzésről szóló szabályrende-
let, melynek értelmében a községek csak ké-
pesített bábákat alkalmazhattak; a cédulás
bábák intézménye megszűnt, mert a főorvos
is csak azoknak adhatott szülésznői képesi-
tést, kik bábaképző tanfolyamot hallgattak.
Ámde e szabályrendelet soha ki nem lett volna
vihető, ha nem talál a megye a pécsvárosi
közkórház igazgatójában, *Erreth* Lajos dr. fő-
orvosban olyan férfiura, ki a kórházban telje-
sen díjtalanul bocsájtotta rendelkezésre a he-
lyiségeket, eszközöket és orvosokat a szülés-
znői tanfolyam megtarthatására. Az ő segítsé-
gével aztán a tanfolyam évente megtartatott
s bár a megyének alig 100 forint berendezési
költségen kívül egyéb kiadásába nem került,
ennek folytán a megye 130 községe nyert
szakképzett, értelmes bábát. A belügyminisz-
ter azonban 1896-ban kimondta, hogy a
kórház helyiségeit külön díjazás nélkül nem
lehet átengedni semmitéle célra, ha csak
nem gyógykezelés az s ekkor a megye a be-
tegápolási alaphoz évi 1000 forintot szavazott
meg a városnak a tanfolyam tartásáért; bár
a betegápolási alapot ugys pótadóval kellett
emelni, de inkább ebbe ment bele, semhogy
a fontos közegészségi intézmény, a bábaké-
zés megszűnjék. A betegápolási alapok azon-
ban most az országos betegápolási alapba be-
vonatván, a megyének most már csakugyan
nincs pénze a bábaképző tanfolyam fenntar-
tására. Pedig ez az intézmény első volt az
egész országban; a megye után másodikként
létesített ily intézményt Ungvár városa, a
mely azonban szerencsésebb volt, a meny-

nyiben csakhamar állami intézetté tette a tanfolyamot és csak ezután létesült ily intézet Kaposvárott és Tolnán. Ezek alapján indítványozta a főorvos a mai közigazgatási ülésen, hogy felirat intéztesse a belügyi és a közoktatásügyi miniszterekhez, hogy a tervbe vett állami bábaképzőintézetek közül Pécsen is állítsanak fel, annál is inkább, mert a megye eddig is csak áldozatok árán bírt annyira menni, hogy ma a megye 306 községében 53 okleveles bába működik. Az indítványt az ülés egyhangulag elfogadta s a felterjesztés megtételét elhatározta. Vegül *Kosztits* Kamill főjegyző felszólalása folytán *Erreth* Lajos dr. pécsi közkórházi igazgatófőorvosnak a szülésznői tanfolyam fenntarthatása körüli érdemeit a bizottság jegyzőkönyvébe iktatta s ezért neki köszönetet és elismerést szavazott.

— **(Adó-ügyek.)** Baranyamegyében a múlt hóban egyenes adókban 31.053 frt folyt be, tehát 4037 frttal több, mint a múlt év hasonló időszakában. Azonban hadmentességi adóban a most lefolyt június hóban 17 frttal kevesebb jött be, mint tavaly. Éppen így áll az adók félévi bevétele is. Egyenes adókban a most elmúlt félesztendőben 13656 frttal több jött be, mint a múlt év első hat hónapjában; hadmentességi adókban azonban 173 forinttal kevesebb.

— **(Iparvasut engedélyezése.)** A *Klinger és Taussig* szegedi cég még a télen az iránt folyamodott a megye közigazgatási bizottságához, hogy kövesdi bányájától kiindulva a pécs-üzöghi vasutig egy görpályát építhessen. Kérélmé folytán a helyszíni szemle meg is tartatott s ezután az ügy a kereskedelmi miniszterhez felterjesztetett. A kereskedelmi miniszter a felterjesztés folytán az engedélyt a jelzett iparvasut építésére megadta mégis azzal, hogy a pálya meredekségénél fogva a csillék kettős biztonsági csavarral lá-

tandók el s mivel az iparvasut a pécs-villányi vasutal is kapcsolatba jön, a magyar államvasutak igazgatósága is meghallgatandó ez ügyben. A megye közigazgatási bizottsága ma elrendelte a miniszter eme kívánalmainak teljesítését s így az iparvasut építését legközelebb már meg is kezdhetik.

— **(Új postahivatal.)** A posta és távirat-igazgatóság értesítette a megye közigazgatási bizottságát, hogy a kereskedelmi miniszter Magyarhertelend vasuti állomásán postahivatal felállítását engedélyezte. Az új postahivatalt legközelebb át fogják adni rendeltetésének.

— **(A ki kocsival tántorog.)** Sziráky Ferenc fuvaros tegnap délután homokszállítás közben megpihenvén egy buzáteri korcsmában berugott s ebben a gyöngy állapotban került be a Király-utcába, ahol azzal szórakozott, hogy kocsijával, mint aféle részeg ember, tántorogni kezdett, hajtván a kocsit egyik oldaláról a másikra. Eközben beleakadt egy kocsiba, melyhez csakhamar egy harmadik is szegődött s nemsokára öt kocsit gablyodott egybe a király-utcán, melyek Sziráky Ferenc jóvoltából elzárták a kocsiközlekedést. Szirákyt persze felvitték a torony alá, ahol kellőképen megmagyarázták neki, hogy tántorogni csak gyalogszerrel szabad!

— **(A „Pécsi Polgári Daloskör“)** vasárnapi, anyagilag és erkölcsileg fényesen sikerült ünnepélyének, melynek lefolyásáról tegnapi számunkban a hely szűke miatt csak röviden emlékezhettünk meg, tegnap este folytatása volt a sörcsarnokban. Ugyanis dalosaink a jó siker öröme az este 8 órakor a Scholz Gyula-féle sörcsarnokban társas vacsorát rendeztek, melyre az egyesület *Köröszts* József elnökkel az élén, testületileg jelent meg és számos meghívott vendég is résztvett rajta.

A társas vacsorára a tekeversenyen nyert bárány lett pörköltként feltálalva, mely után hideg felvágott következett. Az egyesület borkezeskedő pártfogói az ünnepélyre dalosainkat 20 butelia borral lepték meg, melyek a vendéglős néhány hordó sörével ez alkalommal szintén elfogyasztattak s serkentették a jókedvű dalosokat nótára, melyből ugyancsak kijutott bőven a nagyszámban megjelent hallgató közönségnek. Az elnököt éltette volt toaszt is bőven. A vacsora *Jakab* Imre kitűnő, magyar konyháját dicséri. A jókedvet a helybeli tamburas zenekar, mely a bajaiakkal szövetkezett, később még inkább fokozta.

— **(Menetrend módosítás.)** A m. kir. államvasutak igazgatóságának közlése szerint a kaposvár-fonyód fürdőtelepi vonalon a menetrend a következőképp módosul: a jelenleg Fonyód fürdőtelepről este 7 óra 5 perckor induló 8415 sz. vegyesvonat f. évi július 15-től kezdve Fonyód fürdőtelepről este 7 óra 26 perckor fog indulni és Kaposvárra éjjel 10 óra 20 perckor fog érkezni.

— **(A katolikus esketés új rendje.)** A magyar katolikus egyház számára az esketésnek új rendje készül. A primás székvárosában, Esztergomban ülésezik a különböző egyházmegyék tagjaiból alakított országos bizottság, mely meghatározza, hogy ezentúl a katolikus lelkészek Magyarországon milyen szertartással adják össze a házasság feleket. A rituale átdolgozásának történelmi előzményei vannak, mert a katolikus papság körében már évtizedek óta mutatkozik a törekvés, hogy az esketés mostani szertartása helyett megfelelőbbet és helyesebbet állapítsanak meg. A most érvényben levő rendet ugyanis az abszolút korszakban alkották. Pázmány Péter régi magyar házassági rendjét egészen átalakították s a százados tradíció helyébe életbe léptették a ma is érvényben

— No, akkor valószínűleg hamar rá fognak akadni. Így ni. Most készen vagyok. Ha úgy tetszik, mehetünk!

A két nő az étterembe ment, a hol Davis, Percy és Arthur kisasszony várta őket.

Ritkán ültek még oly ellenséges személyek, oly gyűlölt asztaltársak egy asztalnál, mint most; de azért mindenki azon volt, hogy igazi érzelmeit elrejtse s oly kedves legyen, a minő csak lehet. Ilyesformán az ebéd különösen a legkellemesebb módon folyt le.

A társalgás alatt Alice doktor Le Guise felől tudakozódott.

— Ő páciensével étkezik — felelte Davis.

— Teljes bizalommal vannak iránta? — kérdezte azután a fiatal örökös.

— Hogyne, — sietett Cora a válaszal. Már évek óta házi orvosom és nagyon ügyes embernek ismertem. Elővigyázat okából még egy helybeli orvostól is tanácsot kértünk s az egészen egyet mond doktor Le Guise szavaival.

— Annál jobb. Holnap majd magam is megismerem őt.

Mindjárt az asztalbontás után Cora azzal, hogy ropant ki van fáradva, visszavonult. Nagy meglepetésére és még nagyobb bosszankodására Alice elkísérte szobájába. Amint odaértek, a fiatal leány bezárta az ajtót és a barátság s udvariasság eddigi álarcát ledobva, parancsoló hangon így szólt:

— Nos, Arthurné asszony, most hadd beszéljünk egymással!

A harag és a magatartás hirtelen, váratlan változása Corát egy darabig lekötve tartotta. Kalandornő volt

mondta Davis látszólagos szomorúsággal. — Valószínűleg egész életére elmezavart lesz.

— Mily borzasztó! — kiáltott fel Alice. — Kérem szépen, ne tudassák vele, hogy itt vagyok, — legalább még most ne. Én úgy félek az örültektől.

Cora fellélekzett. De Lucian sokkal jobban ismerte a leányt, semhogy az utóbbi kijelentését elhíthette volna. Titkos nyugtalansággal figyelt a leányra s magában azon gondolkodott, hogy mi birta a leányt arra, hogy ily hirtelen visszatérjen az apai házba.

E közben Alice meghuzta a csengőt s a belépő Hagarnak megparancsolta, hogy számára és szolgálja mélyzete számára szobát készítsen.

— Kissé ki akarom magam pihenni — mondta azután Corának. Ugyebár önök a szokott időben, tehát egy óra múlva ebédelnek. Addig is, a viszontlátásig!

Könnyedén meghajtotta magát, azután büszkén, akár egy királynő, lépett ki a szobából.

Egy percig halotti csend volt az ottmaradtak között. Percy zavarta meg először a csendet, ördögi mosolylyal így szólt Corához:

— Ugy-e, most meg van a kívánt változás, nagyságos asszonyom?

Ez sok volt Corának. Haragtól reszketve ugrott föl s egészen kiesve a gyengélkedő beteg szerepéből, izgatottan hagyta el a szobát. Percy bámulva nézett utána. Majd maga elé mosolygott.

— A madame, ugylátszik, egy pillanat alatt egészséges lett, mint a makk — gúnyolódott.

— Az izgatottság az oka — igyekezett Davis bűntársának okatlan viselkedését leplezni. Magában dühön-

levő, inkább osztrák, mint római mintára szerkesztett rituálét. Az esztergomi bizottság magyaros irányban, Pázmány alkotása szerint javítja át a szertartási könyvet s ezentúl a katolikus templomokban újra a régi magyar ritus szerint fognak egymásnak örök hűséget esküdni a magyar mátkapárok.

— **(A honvéd tisztképző iskolák.)** A honvédség kiképzésének reorganizációja az idén második stádiumába lép. A soproni katonai főreáliskolában és a nagyvárad és pécsi honvédhadapródiskolákban a második évfolyamot rendezik be. A Ludovika Akadémiát, amely újjászervezése előtt tulajdonképpen csak hadapródiskola volt, új parancsnoka, Nyíry ezredes, a volt kitűnő vezérkari tiszt alatt, tovább fejlesztik. Oktató tisztnek több közös hadseregbeli tisztet helyeztek át az intézetbe.

— **(Állami kedvezmény.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter, a m. kir. pénzügyminiszter hozzájárulásával, a Bujatti Ferenc bécsi bejegyzett cég Szegárdon létesítendő selyem-szövő gyára részére az 1890. évi XIII. t.-cikkben meghatározott állami kedvezményeket, a gyártelep üzembehelyezése napjától számítandó tizenöt esztendei hatálylyal engedélyezte.

— **(Új zsinagóga Barcsen.)** Barcsi levelezőnk írja, hogy a barcsi izraelita hitközség által épített új zsinagóga betejezéséhez közeledik. A barcsi zsidóság ez új temploma igen fényesnek készül s egyike lesz a vidék legszebb zsinagógáinak. Felavatását nagy ünnepek között a jövő hónap közepén tartják meg.

— **(Hálátlan vendég.)** Husz Jánosné, mohácsi lakosnő szállást adott pár napra Szőke Róza, szegedi illetőségű facér cselédleánynak. Ez azután úgy hálálta meg a szállásadó jószívűségét, hogy — mikor az nem

volt otthon — kilopta a szekrényéből huszonöt forint készpénzt s azzal megszökött. A tolvaj leányt most keresik.

— **(Névmagyarosítás.)** Kiskoru Perl Gyula zámolyi illetőségű pécsi lakos vezetéknevének „Pető”-re kért átváltoztatása, belügyminiszteri rendelettel, megengedett.

— **(Harc gyógyszerész és patikus között.)** A mai közigazgatási bizottság tárgyalta Balogh Gyuláné szül. Bárvárt Nina szabolcsbányatelepi lakosnőnek dr. Kaufmann Ernő szabolcsi banyaorvos, tb. pécsi járásorvos elleni ügyében az eljárást megszüntető alispáni végzés ellen beadott felebbezést. A felebbező, kinek férje gyógyszerész, az orvos ellen többrendbeli, a közegészségügyet érintő panaszszal élt, melyet azonban az alispán a főszolgabíró által megejtett vizsgálat s a megyei tisztii főorvos véleménye alapján nem talált beigazoltnak s így az eljárást az ügyben megszüntette. A közigazgatási bizottságban — mivel tagjai a felebbező útján a felebbezést nyomtatásban megkapták — nem lett ugyan felolvasva a felebbezés, de a pótvizsgálatot mégis elrendelte a bizottság a felebbezésben érintett indokokra vonatkozólag s csak ennek megejtése után fog ez ügyben érdemlegesen határozni.

— **(Halálozás.)** Papp Nándor élte 29-ik évében ma d. u. 1 órakor elhunyt. Temetése csütörtökön, tolyó hó 13-án d. u. 4 órakor fog végbemenni a Ferenciek-utca 32. számú gyászaházból a budai-külvárosi temetőbe. Az engesztelő szt.-mise folyó hó 14 én d. e. 1/2, 10 órakor lesz a székesegyházban. Az elhunytat özvegy édesanyja, négy testvére és kiterjedt rokonság gyászolja. — Ma délután félöt órakor halt meg életének 19-ik évében hosszas szenvedés után Mazaly Fanny, néhai Mazaly vasuti forgalmi főnök leánya. Temetése csütörtökön délután lesz a Mária-utca

16. számú gyászaházból a budai külvárosi temetőbe.

— **(Mérgező étel.)** Pasinszky József faddi lakos Budapesten keresi kenyerét mint napszámos ember. Vasárnaponként haza-haza szokott rándulni háza népéhez és már néhány-szor észrevette, hogy az az étel, a mit hazulról magával hoz, megrontja a gyomrát. A napokban felesége pogácsát készített a számára és a hogy fővárosban falatozni kezdett a hazaiából, a pogácsától megbetegedett. Elvitte a maradékot a vegyvizsgáló állomásra, a hol megállapították, hogy a pogácsában mérge van. Felesége ellen megindították a bűnvádi eljárást.

— **(Előmunkálati engedély meg. hosszabbítása.)** A kereskedelmi miniszter az eszéki lóvasut-részvénytársaságnak, az eszéki lóvasut hálózatának valamely alkalmas pontjától kiindulól az eszéki drávai kocsihid igénybevételével s Belye, Daróc, Laskó, Albertfalva, Hercegszöllős, Csúza és Vörösmart községek érintésével az állami, illetve törvényhatósági uttesten Kis-Kőszegig (Batináig) vezetendő egy méter nyomtávolságú közúti vasutvonalra hivatali elődje részéről az 1896. évi július hó 7-én kelt rendelettel kiadott és a múlt évi július hó 18-án meghosszabbított előmunkálati engedély érvényét a lejáratától számítandó további egy év tartamára újból meghosszabbította.

— **(Ut-ügyek.)** Kovácsfi Kálmán, államépítészeti felügyelő, királyi főmérnök, ma bejelentette a megyei közigazgatási bizottság ülésén, hogy a múlt hónapban a kiépítendő utszakaszok közül a hird-szászvári törvényhatósági közut szabar-hoszuhetényi szakasza kiépítést nyert. Továbbá: hogy a fedanyagok átvétele a budapest-eszéki és a pécs-varasdi

gött, hogy Cora elárulta magát, ép most, a midőn minden a kockán volt. A legnagyobb mértékben lehangolta a dolog: ahhoz nem érzett kedvet, hogy Percy tiszurasait tovább is hallgassa, kiment a terrasra, szivarra gyújtott s elgondolkodott a helyzeten, a melybe jutott.

Csak még pár hónap előtt, mikor minden zöld, minden virágos volt, az a leány, ki most oly hidegen, oly idegenül bánt vele — a legmélyebb szerelemmel csüggött rajta. És aztán? Egészen kihalt volna az a szerelem? Talán — ki tudja — a női szívek kiszámíthatlanok.

-- Minden áron beszélnem kell vele egyedül — gondolta magában.

— Még mindig lehet, hogy visszanyerem fölötte hatalmamát és akkor . . .

A mi ekkor fog történni, azzal egyelőre nem számolt.

Két vetélytársnő.

A szép Cora rossz hangulatban volt. — Nem is csoda azok után, a miket az imént meg kellett érní! Férje mostoha leányának hirtelen föltámadása egy csapással tönkretette finoman szőtt terveit, a melyek által egy oly szép, tekintélyes vagyon birtokába juthatott volna. És a mi több: veszély fenyegette őt. Ha ez az élesszemű, kutató lány átlát azon a játékon, melyet Arthur Johnnal fűz; — el van veszve, le van álcázva.

Elővigyázónak kellett lenni és ijedség nélkül, emelt fővel tekinteni a helyzetet. Erre határozta el magát, a mikor Davis belépett. Cora nyugodtsága s az a körülmény, hogy már toilette-et váltott az ebédhez, megértették Davissal, hogy a szép nő beletalálta magát az új

helyzetbe. Megkönnyebbülten lélezett föl, mert egy kevéssé félt a Corával való első találkozástól.

— Most nem szabad elveszteni a fejünket, Cora! — szólította meg. Lejössz te is?

— Természetesen — felelt az vissza büszkén. Azt hiszed, hogy megszerzem ennek a Percynek azt az elégtételt, hogy gyávanak látszom? Ne félj, nem fogok magamról újra megfélelkezni. De most ne beszéljünk arról, nincs idő rá. Ebéd után föl fogsz itt keresni. Te hoztál ebbe a helyzetbe, — most már lásd, mint fogsz belőle kisegíteni, különben a magam kezével próbálok kijutni.

— Ne csinálj semmi balgaságot, Cora! — szólt erős hangon. A mi játékunk még egyáltalán nincs elveszve. Ha csak elég ravaszul folytatjuk, elvégre mégis csak megfogjuk nyerni.

Cora kételkedően nézett rá.

— Hogyan?

— Azt bizd rám, — hangzott az önérvényes válasz.

Mindketten elhagyták a szobát, de Cora még nem ment le vele, hanem előre küldte s ő bement Pert Alicehez, a ki még a tolettjével volt elfoglalva.

— Ah, ön az mostoha anyám! — mondta a fiatal leány, midőn Cora belépett. Mily szép öntől, hogy értem jött. S ön már készen van? Oly ügyes öltöztetője van?

— Most ez egyáltalán nincsen, — felelte Cora. Az enyém a múlt héten megszökött, miután kirabolt s engem kloroformmal majd megölt.

— Szörnyűség! És elfogták?

— Még nem. De a rendőrség nagy buzgalommal kutatja.

közuton bizottságilag megtörtént. És végül, hogy a közutak javítására rendelt 15.189 szabvány garmada fedanyagból 12 ezer ki van telepítve s így az egész anyagnak kitelepítése rendeltetési helyére a kiszabott határidőig, augusztus 30-ig meg fog történni.

— **(Lelenc-ház Pécssett.)** Az országos Fehérkereszt-egylet pécsi fiókja elhatározta, hogy egyelőre 20 helylyel lelencházat fog felállítani, melyben szegény nők is helyet kapnak szülési eseteknél. E célból *Tabódy Sándor*, miniszteri tanácsos, a budapesti központ orvosával és ügyészével Pécssett járt s megtették a szükséges intézkedéseket a lelencház felállítása végett.

— **(Uj árvák.)** A pécsi székesegyházi árvaházba a megyéspüspök *Jung Károlyt* és *Forray Istvánt*, a székeskáptalan pedig *Blandl Rudolfot*, *Balogh Kázmért*, *Obermayer Ernőt* és *Tiglmann Ádámot* vette fel a megüresedett árvaházi helyekre.

— **(Gondatlan testvér.)** *Preinik György* báttaszéki gyermek öcscsének, a hét éves *Preinik Mihálynak* gyufát adott, hogy az rágyujthasson egy szivarkára. A gyermek nemcsak szivarját gyújtotta meg, hanem *Jäger Jakab* nádtetejű viskóját is, a mely rövid percek alatt teljesen elhamvadt.

— **(Ismeretlen ember holtteste.)** A paksi főszolgabíró közzé teszi, hogy ismeretlen férhulla fogatott ki Bölcse községnél a Dunából. Leírása: arca kerek, haja szőke, szeme kék, orra lapos, rövid, szája kicsiny, duzzadt ajkakkal, bajusza szőke, tüskés, rövid, szakálya borotvált, fogai épek, felső jobb szemfog hiányzik; ruházata: rövid kék felső kabát, rövid zakó alsókabát, mellény, pantalló, sárga cipő, férfi harisnya, kora 40—45 év körül. A jobb osztályhoz tartozhatott. Valószínűleg öngyilkos lehetett.

— **(Megszökött molnárlegény.)** *Trautmann J.* varsádi gőzmalomban volt alkalmazva *Schneider Konrád*, szárazdi illetőségű, 17 éves molnárlegény; innen azonban két hét előtt nyomtalanul eltűnt, úgy hogy mai napig sem lehetett nyomára akadni. Most a gyönki főszolgabíró a »Rendőri Közlöny«-ben közzétette.

— **(Vigyázatiánság áldozata.)** *Rab Péter* jankováci lakos lovakat venni ment a szegzárdi vásárra. Vett is két tüzes paripát, befogta őket kocsijába s míg ő bent a korcsmában tartózkodott, a fiatal lovak a vásári zajtól annyira megijedtek, hogy elszaladva, *Berkó János* tolnai lakost összegázolták, a ki most betegen fekszik a szenvedett sérülések következtében.

— **(A Dunába fult.)** *Wachtler József*, paksi 8 éves fiú, még a múlt hó 17-én délután a dunaparton kikötött csolnakhól a Dunába esett s a habokban nyomtalanul eltűnt; holttestét még mai napig sem lehetett megtalálni, azért a paksi főszolgabíró a dunamenti községeket a halálesetről körözvényileg értesítette.

— **(20 krért egy tanyai gazdaság.)** A Gazdasági Egyesületek Országos szövetsége ez idén rendezte első mezőgazdasági kiállítását Szegeden. E kiállítással kapcsolatban egy tárgysorsjáték is rendeztetik, melynek huzása a kiállítás utolsó napján — szeptember 10-én — tartatik meg. Az első főnyeremény 50.000 korona érték, melyet a sorsjáték rendezésére szövetkezett intézetek készek készpénzben, vagy egy szegedi mintaszerűen berendezett tanyai gazdasággal is megváltani. A többi nyereményt főleg kiállított gazdasági gépek és eszközök képezik, melyek szintén beválthatók készpénzre.

Kötelességünknek tartjuk olvasóink szíves figyelmét e sorsjátékokra felhívni, tekintettel arra a hazafias és közhasznú célra, a melyet az előmozdítani igyekszik, annál is inkább, mert egy-egy sorsjegyet a legszegényebb ember is megvehet, lévén ára csak 20 krajcár. Mint

értetülünk e sorsjáték iránt szokatlan az érdeklődés s a sorsjegyek nagy kelendőségnek örvendenek.

Művészet, irodalom.

○ **Szövetkezzünk, vagy segíts magadon, az Isten is megsegít!** Ez a címe a »Magyar Földmivelő« kiadásában megjelenő Nép-könyvtár II. teljesen önálló füzetének, mely a hitelszövetkezeteket kívánja a néppel megismertetni és megkedveltetni. Említett füzetet mi is őszintén ajánljuk. A »Magyar Földmivelő« című heti néplap kiadóhivatala ezzel ismét fényes tanujelét adta annak, hogy a nép igazi önzetlen barátja. Különben a nép is felismerte benne hűséges szószólóját s tömegesen sorakozott zászlaja alá. Ez tette lehetővé, hogy a »Magyar Földmivelő« előfizetőinek nyolc oldal egészséges szellemi táplálékon kívül hetenkint egy-egy csinos képpel kedveskedik. Előfizetési ára (negyedévre 50 kr., fél évre 1 frt, egész évre 2 frt), Szatmárra küldendő a kiadóhivatalnak, hol mutatószámokat is lehet kapni ingyen.

○ **Könyv a magyar tolvajnyelvről.** Apróbb dolgozatok jelentek már meg a magyar tolvajnyelvről, melyre nézve utbaigazító művet készülnek kiadni *Jenő Sándor* és *Vető Imre* »A magyar tolvajnyelv és szótára« címen. A munkáról elismerőleg nyilatkoztak többek között nyelvészeti szempontból *Simonyi Zsigmond dr.* egyetemi tanár, *Tóth Béla*, — jogi tekintetből *Lenk Gyula kir. ítélőtáblai bíró*, rendőri tekintetből pedig *Szombatfalvy Albert* rendőrtanácsos. A mű hasznosságáról egyébiránt fogalmat nyújt tartalmának következő rövid kivonata: A tolvajnyelv ismertetése. 1. fejezet. A tolvajnyelv és fölosztása. a) A néma tolvajnyelv (jelbeszéd), b) az élő tolvajnyelv (hangbeszéd). 2. fejezet: A magyar tolvajnyelv, a) A betyárok nyelve, b) a tolvajok nyelve. Függelék: A tolvajnyelv irodalma. II. A szótár. Azt hisszük, hogy a csendőr, rendőr el nem lehet e hatives művecske nélkül, a melynek ára sem nagy, mindössze csak 60 kr. A ki a könyvre előfizetni szándékozik, küldje az előfizetés díjat a szerzők címére (VII. Király-u. 23. I. 11.)

○ **„Általános Pénzügyi Szemle.“** A szaklapirodalom terén valóságos eseményszámba megy az »Általános Pénzügyi Szemle« most megjelent első száma. A lap kiadóhivatalának egy külön osztálya pedig olvasó közönségének minden pénzügyi dologban díjmentesen ad felvilágosítást és utbaigazítást, sőt miután a társszerkesztők ügyvédek, jogi tanácsokat is. A már létesített rendkívül kedvező összeköttetések a bel- és külföldi bankokkal és pénzcsoportokkal, lehetővé teszi a lapvállalatnak iparvállalatok és vasutak financirozását, nagyobb amortisatiós kölcsönök s egyéb pénzügyi műveletek gyors és sikeres lebonyolítását. A lapnak felelős szerkesztője *Török István*, társszerkesztők és kiadótulajdonosok *dr. Pátkai Dániel* és *dr. Pátkai Béla*. A lapnak cheque számlái vannak a m. kir. postatakarékpénztárnál 7298. sz. a. s a »Magyar Ipar és Kereskedelmi Bank«-nál 16301. sz. a. Előfizetési díj: egész évre 5 frt, fél évre 2 frt 50 kr. Az »Általános Pénzügyi Szemle« szerkesztősége és kiadóhivatala: Bpest, VI. ker., Teréz-körut 30. sz. földszint 9.

○ **Főurainkról** nagyon érdekes ciklus közlését kezdte meg most a Fővárosi Lapok, mely ma még inkább a főuri körök kedvenc lapja, mint annak előtte. Az *Észterházy Miklós Móric* gróf csákvári és majki kastélyairól közölt 18 képet érdekes történelmi tanulmányok kísérték, melyek egyuttal nagyon alkalmasak arra, hogy a fiatal lelkekben a hazaszeretetet és a kegyeletet ébren tartsák. Kár, hogy e szép tervet zavarják hivatatlanok, a kik hangzatos címeken egész önös célokra használják ki e téren főurainkat. A Fővárosi Lapok, mely *J. Virág Béla* szerkesztésében most ismét oly magas nivóra emelkedett, negyedévenként 3

forintért rendelhető meg. Elegendő cím: Fővárosi Lapok, Budapesten.

○ **Az Akropolisról,** az építőművészet legnagyobb remekeinek színhelyéről készült legújabb felvételek birtokába jutott most a magyar közönség. Az épület pompás képei a »Nagy Képes Világtörténet«-ben jelentek meg, melynek 31-ik füzeté e héten látott napvilágot. A 12 kötetre tervezett nagy munkát *Marcali Henrik* egyet. tanár szerkeszti s a legkiválóbb magyar szakemberek írják. A II. kötet, mely a görögök történetéről szól, *Gyomlay Gyula* nevét viseli homlokán. Egy kötet ára 8 frt. Egy füzeté 30 kr. Kapható a kiadónál (*Révai Testvérek* Budapest, VIII., Üllői-ut 18.) és bármely hazai könyvkereskedésben.

○ **Szem és száj között.** A magyar olvasóközönség páratlan rokonszenvvel fogadta *Benickyné Bajza Lenke* regényeinek olcsó, füzetes kiadását, Ebben a vállalatban most újabb hat füzet jelent meg, többek között megkezdődik a kitűnő író egy újabb regénye, ezzel a címmel: *Szem és száj között.* Ez a regény épen olyan vonzó, élvezetes olvasmány, mint *Benickyné* egyéb munkái, amelyeket a tiszta, derűs társadalmi képek kedvelői annyira megszerettek. Egy-egy füzet ára csak 15 kr. Előfizethető 6 füzetre 90 kr., 10 füzetre 1 frt 50 kr-ával. Kiadója *Singer és Wolfner* Budapesten, *Andrássy-út 10. szám.*

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetel

1899. július 11. reggeli 7 óraker.

Barometer (redukált) = mm. 62.9 (emelkedő.)

Hőmérsék = 19.2 °C

» maximuma: 24.3 °C

» minimuma: 15.7 °C

Párányomás: 12.6 mm.

Relatív nedvesség: 76.

Felhőzet: 3° Cirr. Str. NE.

Szélirány s erő: NE. 2.

Csapadék 24 órai: 0.1 mm. d. u. 2° 81.

3° 46. N E. S. E. Pr. = mint tegnapi.

Dr. Oziser.

Törvénykezés.

§ **Megszűnt csőd.** A szegzárdi kir. törvényszék mint csődbíróskodás közzé teszi, hogy a *Pollák Ignác* szegzárdi kereskedő elleni 1894. évi november 13-án elrendelt csődöt a csőd-tömeg felosztása folytán megszüntette.

T a n ü g y.

)(**Iskolai ügyek.** A megye közigazgatási bizottságának mai ülésén *Salamon József*, kir. tanfelügyelő bejelentette, hogy az iskolamulasztási naplók közül 450 iskolából csak 290 darabot terjesztettek be eddig. Tanítóhiány miatt 8 iskolában szünetelt a tanítás, mely iskolák azonban telekezetiiek voltak. Az iskolai mulasztásokat a községi elöljárók nem terjesztik be pontosan s ezért a tanfelügyelő kértére a közigazgatási bizottság elhatározta, hogy a főszolgabírók útján a jövő tanév elején berendeli az összes községi elöljárókat és szigorú utasítást ad nekik az iskolai mulasztások és birságolások törvényben előirt ellenőrzésére és beterjesztésére. A maissi gazdasági ismétlő iskola felállítása iránt már egyszer felirt a bizottság a kultuszminiszterhez, de mivel az iskolának államköltségen való szervezését a miniszter megtagadta, most a főszolgabíró útján felhívják a községet az iskolának felállítására. Végül *Simonffy János* bizottsági tag interpellált a kékesdi iskola építési ügyében, melyben a tanfelügyelő jelentése szerint a kultuszminiszter pótvizsgálatot rendelt el s így ennek eredménye bevérandó.

)(**Pályázat tanítónői állásra.** A tolna-tamási izr. hitközség hatosztályu elemi népiskolájánál egy másodosztályu tanítónői állás

van üresedésben. Az állás 360 frt fizetés és 60 frt lakpénzzel javadalmaztatik s pályázhatnak rá magyar és német nyelvű iskolához képesített tanítónők. A pályázati kérvényeket folyó hó végéig kell beadni az izr. iskolaszék elnökéhez.

Közgazdaság.

□ Politikai és Közgazdasági Évkönyv.

A „Politikai Hetiszemle” kiadásában és Székely Sámuel szerkesztésében ez év október havában „Politikai és Közgazdasági Évkönyv” című munka jelenik meg. Az érdekesnek ígérkező Évkönyv Magyarország politikai, közgazdasági és kulturális helyzetét, valamint fejlődését fogja évről-évre nemzetközi keretben bemutatni. A komoly irányú Évkönyv a legújabb statisztikai és hivatalos adatok felhasználásával készül. Nemcsak a hazánkat, hanem a külföldet illető minden olyan adat, melynek ismeretére szüksége van a műveltebb közönségnek, benne lesz ebben a magyar nyelvű évkönyvben, ami a jövőre nézve teljesen fölöslegessé teszi a Whitaker's Almanach, a Statesman's Year-book, a gothai Hofkalender s ehhez hasonló külföldi munkák használatát. Az 500—600 oldalra terjedő Évkönyv előfizetési ára diszes angol kötetben 4 frt. Az összeget legcélszerűbb postautalványon a következő címre küldeni: Politikai Hetiszemle kiadóhivatala Budapest, VIII., Sándor-utca 19.

Országgyűlés.

A főrendiház ülése július hó 11-én. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A főrendiház ma Károlyi Tibor gróf elnöklése alatt ülést tartott. A kiegyezési javaslatok tárgyalásánál Zichy Nándor gróf beszélt elsőnek, a javaslat mellett.

Báró Prónay Dezső elismerést szavaz Széll Kálmán miniszterelnöknek, hogy az országot megmentette az alkotmány folytonosságának megszakadásától; de a javaslat nem elégíti ki. Sajátságos javaslat ez; olyan, mintha a ráb madár mondaná: „Szabad vagyok, elszállhatok, — de önkényt a kalitkában maradok!” Szóló sürgeti az önálló vámterületet, mely ugyan válsággal jár, de ez a krízis egészséges.

Széll Kálmán miniszterelnök kifejtette ismert álláspontját. Hangoztatta, hogy az osztrák alkotmány kiegészítő része a tizennegyedik paragrafus. Nekünk nincs jogunk azt kétségbevonni. Ismertette a javaslatok előnyeit s elfogadásra ajánlotta.

Ezután az összes javaslatokat vita nélkül letárgyalták.

Császka Lajos bibornokérsek kéri az elnököt, hogy a király születésnapján fejezze ki a főrendek szerencsekívánatait a király előtt.

Az ülés félkettőkor ért véget.

TÁVIRATOK.

— **Az osztrák miniszterek nálunk.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Thun gróf miniszterelnök és Dipauli kereskedelmi miniszter Bécsből Budapestre érkeztek. Délelőtt felkeresték Széll Kálmán miniszterelnököt a lakásán; délután a miniszterelnökségben értekeztek. Kizárólag a bankügyről folyt a tanácskozás.

— **Kegyelem egy elítéltnék.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az olasz lapok elégedetten írják *Giletta* olasz

tábornoknak megkegyelmezéséről. A tábornokot a franciák kémkedés miatt nemrégén öt évi fogházra ítélték, de a július tizennegyedik nemzeti ünnep alkalmából most megkegyelmeztek neki. Az olasz lapok most hangsúlyozzák, hogy Olaszországnak lesz alkalma megmutatni Franciaország iránti rokonszenvét.

— **A szerb merénylet következményei.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Zimonyból írják, hogy minden jel arra mutat, miszerint Szerbiában katonai kormányzatot hoznak be. Ily értelemben nyilatkozott Sándor király is tegnap a hódoló küldöttség előtt. Tegnap este a belgrádi helyőrség tisztelgett Milán királynál s üdvözölte őt a merénylet alkalmával történt szerencsés megmeneküléseért.

— **Halálos szerencsétlenség.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Mint az „Esti Ujság” értesül, Radegund stajer fürdőhelyen nyaralt a tavaly elhalt Nagy Iván történettudósnak özvegye, két leányával. A szállóban — a hol laktak — tűz ütött ki. Nagyné leányai segítségével mindent kidobált az utcára. Utoljára egy utazó kosár maradt apróbb holmikkal telve, melyet Nagyné a lépcsőkön mikor levitt, ruhájában megbotlott s hanyatt vágódván, koponyarepedést szenvedett, melybe másnap belehalt. A fürdőn időző magyarok között nagy levertséget szült e gyászos baleset.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Szegedi Mezőgazdasági Kiállítási Sorsjegyek.

Főnyeremény: 50,000 korona érték

és több, kisebb-nagyobb nyeremény,

összesen 1006 nyeremény 100,000 korona értékben.

Egy sorsjegy ára 20 krajczár.

Az összes nyereményeket kívánatra 20% levonással azonnal **kézpénzben** beváltja

Budapest: a „Hermes” Magyar Általános Váltóüzlet Részvénytársaság, V., Dorottya-utca 8.,
vagy **Szegeden:** a Szegedi Kereskedelmi és Iparbank.

Ezen pénzüzetek **a nyerő kivánságára** készek **az 50.000 korona értékű főnyereményt** egy hasonló értékű szegedi mintaszerűen berendezett tanyai gazdasággal is becserélni.

Huzás Szegeden, a kiállítás utolsó napján, 1899. szept. 10-én este 6 órakor.

Sorsjegyek kaphatók bank- és váltóüzletekben, az összes dohánytőzsdékben és egyéb elárúsító helyeken.

Viszontelárusítók forduljanak a kiállítást rendező

Gazdasági Egyesületek Országos Szövetségéhez,
Budapest, IX., Üllői-ut 25., Köztelek.